

НА ЧАСІ

Випуск 2015

Традиційно щороку в кінці червня в нашому університеті проводиться вручення дипломів. Позаду лишилися лекції, семінари, заліки, іспити, практики. День за днем, рік за роком студенти йшли до сьогоднішнього дня. Університет в серці кожного випускника залишить теплий слід. Наводимо вам рядки студента історико-юридичного факультету Михайла Ломоносова про те, яку роль в його серці займає Ніжинська вища школа.

Всі історії беруть десь свій початок. Колись я не хотів, аби моя починалася в Ніжині, доки не познайомився з нею. Спочатку вона здавалась норовливою, недоступною, гордою. Пройшло чимало часу, але я так і не пізнав її повністю і чи пізнаю коли не відомо. Її важко розгадати. Вона великий, різнобарвний пазл. Вона глибока немов колодязь, якщо пірнув то назавжди. Але відчуваю – у нас з нею взаємно. Ми разом загадуємо бажання, коли у Острі тонуть зорі. Разом мріємо, плануємо майбутнє, радість і сум множили на двох.

На побачення до неї поспішаю кожного ранку. Вона у мене до біса пунктуальна, на вісім і тільки, чекає мене на східцях до свого серця, а потім пригортається ледь відчутно своїм холодним тілом, в якому горить гаряче ество і шепоче червою історію.

Я ще багато чого про неї не знаю. Але вона відкриває свої таємниці не одразу!

Не знаю, чи дійде у нас із нею до чогось серйозного, але усвідомлюю одне – вона завжди чекатиме на мене на звичному місці, де й двісті років тому чекала на Гоголя, оточена десятками інших кавалерів, у своєму незмінному біло-сліпучому вбранні. Замислена і спокійна, але така ніжна.

Незабутнє, моя вища школа! Кохана гімназіє. Дорога «Гоголівка», мила альма матер. Здається зв'язали нас своїми нитками Мойри.

І не хай не ревнуй тебе Микола Васильович. Не псує нам стосунків Дана. Я щоденно від тебе н'яний. Н'яню у вальсі з тобою, що маю я честь танцювати. І нехай те н'янке поєднання триватиме якомога довше. Бо ніколи не знаєш чим і коли закінчиться червова історія в твоєму житті. Але поки вона триває, цінуй кожну мить, кожну секунду, кожен рух вальсу своєї студентської юності...

ЖУРНАЛІСТСЬКА ТРАДИЦІЯ

ГОГОЛІВСЬКОГО ВИШУ

Традиційно, в перших числах червня журналісти країни святкують професійне свято. 6 червня – не чужа дата і для НДУ. Вже не одне покоління наших студентів поповнює лави цієї надзвичайно багатогранної професії. «Бавляться» журналістським ремеслом і деякі викладачі. І це все у вузі, де серед переліку спеціальностей та факультетів ви не знайдете заповітне слово «журналістика». Але Гоголівський виш уособлює в собі стільки гуманітарних напрямків, що виокремлювати справу інформування суспільства в окрему нішу просто немає сенсу. Синтез філології, історії, інших соціально-гуманітарних дисциплін витворює журналіста сам собою без будь-якої профільної підготовки.

Сьогодні факультет суміжних професій, що діє на базі університету, готує журналістів на основі позанавчальної додаткової спеціальності. Але «Клондайком» саме ніжинської журналістики завжди вважали філологічний факультет. Спорідненість журналістської професії з мовою давала можливість випускникам-філологам за бажанням та хистом працювати у ЗМІ. У редакціях міських, обласних та навіть столич-

них видань і каналів можна без проблем зустріти випускників НДУ.

Ще одним місцем народження «журналістів без диплома», але з величезним запалом, у нашому виші є безсумнівно факультет історико-юридичний. Універсальність історичного знання і професії виховують любов до слова, правди,

аналітичного мислення, бажання висловлюватися та інформувати суспільство. Яскравим прикладом журналіста з історичною освітою є головний редактор «Історичної правди», популярний в Україні медійник Вахтанг Кіпіані, який, до речі, якось зауважив, що вчитися на журналіста, то дарма витрачати час.

Журналіст – це професія дуже вільна. Як говорив мені колись один розумний чоловік: «Зробити зі слюсара журналіста набагато легше, ніж із журналіста слюсара». Тим і особлива журналістика, що 50 % усіх її кадрів не професіонали, а ті, для кого журналістська справа тривалий час була всього лише захопленням. Приклад НДУ тому ще одне підтвердження.

Журналістська традиція Гоголівського вишу підкріплена і власним маленьким ЗМІ – такою рідною газетою «Alma mater», яка для багатьох студентів, та і викладачів, стає плацдармом для чогось вищого, стає досвідом, що допомагає рухатися далі. Свято журналіста, нехай і не повністю, але якоюсь стороною стосується і нас всіх, причетних до Ніжинської вищої школи, універсальність освіти якої багатьом допомагає у подальшому виходити за рамки власної професії і постійно розвиватися. Ставати не тільки журналістами, а й просто хорошими, розумними людьми.

Михайло Ломоносов, студент історико-юридичного факультету

Свято для дітей

Студенти другого курсу спеціальностей «Соціальна педагогіка» та «Соціальна робота» взяли активну участь у відзначенні Міжнародного дня захисту дітей у м. Ніжині. Волонтерський студентський загін під керівництвом доцентів кафедри соціальної педагогіки і соціальної роботи Качалової Т.В. та Лісовця О.В. долучився до заходів, які проходили 2 червня 2015 року в межах програми святкування.

Розпочалося все з привітання дітей, які перебувають на лікуванні у Ніжинській міській лікарні. Для дітей було влаштовано справжній сюрприз, коли їх запросили в кімнату з казковими героями, різнокольоровими повітряними кульками та подарунками. Але найголовніше, що вони отримали позитивні емоції, які сприятимуть швидкому одужанню!

У парку імені Т.Г.Шевченка, де відбувалася концертно-розважальна програма, студенти стали організаторами конкурсів для молодших школярів: конкурсу малюнку на асфальті «Світ очима дітей», змагань зі складання пазлів та ін.

Але найвідповідальніші хвилини для студентів настали ввечері під час проведення святкової про-

грами «Забави нашого дитинства» для дітей, які зібралися на двох дитячих майданчиках міста: на ігровому майданчику по вул. Об'їжджій, 120 та на дитячому майданчику «Затишок» в 3-му мікрорайоні.

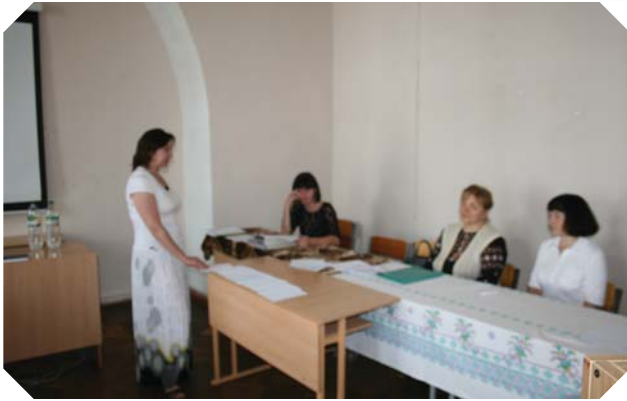
Свято було організоване міською Службою у справах дітей за підтримки депутатів міської ради Охонька С.М. та Шалає О.В., які виступили з вітальним словом до дітей і батьків. А потім естафету прийняли студенти і, подолавши певну нервозність від неочікувано великої кількості бажаних взяти участь у заходах, влаштували для дітей цікаве дійство. Змістовим наповненням заходів стали музика, пісні, танці, веселі конкурси, призи та подарунки. Але більш важливим стало емоційне наповнення: дитячі веселощі, сміх, ентузіазм, позитивний настрій.

У результаті, 40-хвилинна програма перетворилася на 1,5-годинну, а діти все не відпустили студентів. Останнім нічого не залишалося, як придумувати нові конкурси, а на призи розійшовся навіть реквізит. Свято вдалося!!!

Наш кор.

З АТО на державний екзамен

Старший солдат Н-ської частини Наталія Шевчук на державний екзамен трохи-таки припізналася... Що поробиш, у війни свої графіки. Розглянувши подання військової частини про довгострокове відрядження старшого солдата та його особисту заяву, ректорат дав дозвіл на перенесення термінів складання державного екзамену. І ось ми ведем розмову з Наталею у кабінеті декана філологічного факультету після її першого державного екзамену.

– Наталю, дозволь привітати тебе з успішним складанням державного екзамену з української мови. Чи складно було підготуватися до нього?

– Дякую. Скажу відверто – готуватися було важко... Коли над тобою лунають вибухи і висвистують кулі не до науки. Та й служба зв'язківця цілодобова. Але я вдячна викладачам кафедри української мови за змістовні конспекти та якісно підготовлені посібники для студентів-заочників. У моєму походному рюкзакові знайшлося місце для посібника «Державний екзамен з української мови». Він мені допоміг, а ще нестримне бажання не відстати від моїх однокурсниць...

– Наталю, чи важко жінкам у війську?

– А де жінкам неважко? Просто звикаєш до додаткового навантаження. Я – солдат, а тому маю відповідати всім вимогам, які ставляться до нього. Я володію прийомами рукопашного бою, за 45 секунд розбираю і складаю автомат, на потрібну відстань кидаю ручну гранату...

– Чи доводилося практично застосовувати ці навички?

– Неодноразово, адже надійний зв'язок у бою – це запорука успіху. А тому ми постійно в епіцентрі... Накидалася РГД-5 і під Мар'їнкою, і під Лутовською, і в Щасті... є про що згадати.

– Наталю, чи страшно під час бою?

– Звичайно... Мені було страшно. Хочу відповісти на це запитання рядками поетеси-солдата Юлії Друніної: «Кто говорит, что на войне не страшно, тот ничего не знает о войне!»

– Ось ми й перейшли до літератури... Наступний державний екзамен з української літератури, як будете готуватися?

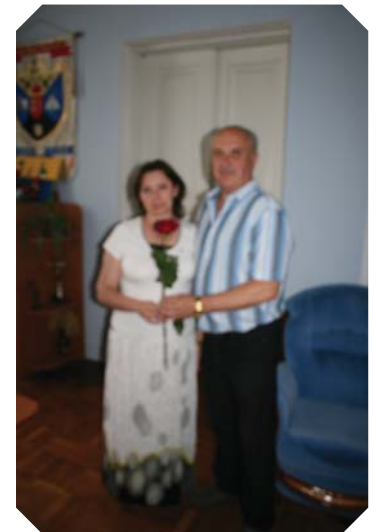
– А я вже розпочала підготовку... брала з собою посібники, читала, відповідала на численні запитання хлопців про прочитане. У такий спосіб опанувала творчість Івана Франка, Михайла Коцюбинського, Лесі Українки... Там цікавляться українською літературою..., особливо Тарасом Шевченком. Інколи видається дивним, коли звичайний сільський хлопець цитує цілі уривки великого Кобзаря. Життя змінюється..., і воно змінюється в першу чергу в головах... А ще до наступного екзамену аж чотири дні і чотири ночі... Що не знаю – довчу. Не вперше...

– Дякую, Наталю, за розмову. Бажаю тобі успішно скласти державний екзамен. Останнє запитання. Що б ти побажала своєму синові-школяреві?

– Щоб його життєві шляхи ніколи не пролягали через війну. А ще, як усяка мати, щоб ріс здоровим і щасливим.

– Хай збудуться побажання.

P.S. Через кілька днів Наталія Шевчук успішно склала екзамен з української літератури і отримала диплом бакалавра філології.

Бесіду вів Лесь Таращанський

ДО 210-Ї РІЧНИЦІ НЕЖИНСЬКОЇ ВИЩОЇ ШКОЛИ

*Как это было
(вспоминания Назаровой
Авдмили Степановны)*

Родилась 2 мая 1925 года. С отличием закончила среднюю школу и наш пединститут. Старший преподаватель кафедры зоологии. Воспитанию будущих учителей отдано около 40 лет.

А было это так.

В июле 1944 года наша семья возвращалась домой в Нежин из эвакуации. Жили в Саратовской области, в бывшей республике немцев Поволжья. Там я окончила среднюю школу. Надо было поступать в ин-

ститут. Решила на биофак в Киевский, а еще лучше в Ленинградский университет. Мама была против: папа на фронте, семье трудно, надо учиться дома. Мне не хотелось поступать в Нежинский институт, но мама взяла мои документы, оформила мое поступление в институт. Принимал документы завуч Иван Ильич Пенский. Сдавать экзамены не надо было, так как у меня был аттестат отличника.

Начало учебного года 1 октября. Во дворе института митинг. Открывает митинг директор Дмитрий Иванович Кузнецов. Затем выступает профессор Георгий Николаевич Гассовский. Вижу первый раз живого профессора, вид у него строгий, говорит интересно. Поздравляет с поступлением правильно выбранной профессией учителя. Он хорошо рассказывал о профессии. Запомнился и второй митинг уже весной, в мае, в

день Победы над фашистской Германией. Во дворе института собрались студенты, преподаватели, многие жители города – всем хотелось услышать радостное известие. Никто никого не приглашал, митинг был стихийным. Все радовались, обнимались, целовали друг друга, выступали, все, кто хотел. Победа была огромным счастьем. Никаких занятий в этот день не было, а вечером был грандиозный концерт и танцы.

Между этими митингами первый год учебы в институте, все было первым – и лекция и сессия, и оценка. Первая лекция Г. Н. Гассовского по зоологии беспозвоночных. Читает профессор размерено, строго, темп хороший, можно записывать. Интересно. Пока речь идет о развитии зоологии, все понятно, а дальше начинаются трудности – сложная терминология, латынь и сам материал сложный. Георгий Николаевич все толково объясняет, но ясно, что придется трудно. Первый экзамен тоже у Гассовского. Очень боимся, кажется, что ничего не помним и не сможем рассказать, обязательно отправит. Но все обошлось очень хорошо. Сдаем все, профессор никого не отправил, был строг, но справедлив. Каждый доволен своей оценкой.

Впоследствии, работая на кафедре зоологии под началом Георгия Николаевича, я поняла, что под внешней строгостью, и даже какой-то суровостью, была деликатная и добрая душа. Георгий Николаевич терпеливо нас учил, объяснял, во всем помогал. Георгий Николаевич Гассовский, заведя кафедрой, прекрасно к нам, молодым преподавателям, относился и искренне удивлялся нашей необразованности, не в области биологии, а тому, что не знаем толком не одного иностранного языка. Сам он знал их три: немецкий, французский и английский. Рассказывал, что одно время, работая на Дальнем Востоке, он побывал в Японии, посещал лекции в Токийском университете, профессора которого владели десятью языками каждый. Добрые отношения с ним у меня продолжались и тогда, когда он работал уже в Черкассах. В последний путь мы с Евгенией Васильевной проводили его в Киеве.

Первый год учебы был трудным. В аудиториях не хватало мест. Курс истории партии слушали вместе с физматом в аудитории №13. Надо было успеть захватить место, так как на всех мест сидячих не хватало. Кто-то сидел, кто-то стоял, даже садились на по одному, но с лекции не уходили.

В институте было холодно, пальто и даже шубы не снимали. Нашей группе досталась аудитория №17, на втором этаже, рядом с кафедрой зоологии. Убирали, мыли пол мы сами. Учились, готовились к экзаменам. Очень интересными были лабораторные занятия по зоологии, ботанике, особенно химии. С нами занимались ассистенты по ботанике Зинаида Николаевна Сидоренко, по зоологии – Александра Владимировна Москаленко, по химии и лабораторным Василий Иванович Горбенко. Много занимались, старательно отвечали на лабораторных занятиях и семинарах. Но хотелось и развезтись, отдохнуть. И вот наш курс решил устроить вечер, подготовить выступление. Нашлись солисты, декламаторы. Организовали танцевальную группу. Получился очень хороший концерт, присутствовал не только наш факультет. Наш почин поддерживали другие факультеты, и выступления начались,

и долгие годы проводились смотры, олимпиады художественной самодеятельности, но основателем их был именно наш курс.

В институте был клуб, заведовал им М. Я. Кинсбургский. Он организовал институтский хор и руководил им. В клубе организовалась танцевальная группа, декламаторы и институтские коллективы художественной самодеятельности. Часто выступали в городском доме культуры на разных городских мероприятиях, конференциях. Институт отмечал 2-го апреля день рождения Н. В. Гоголя. Строем во главе с духовым оркестром шли в Дом культуры, где проходил грандиозный концерт.

Мы учились и много работали, но особенно в ботансаду. Его надо было реорганизовать в агробиостанцию с

дендрарием, пришкольным участком, как должно быть в школе. Во внеурочное время мы пешком за несколько километров ходили в питомник, приносили саженцы и высаживали в ботансаду, на территории института. Саженцы елочек и берёз высаживали в виде аллеи по направлению к Остру. Елочки не принимались, зато березовая аллея радовала нас долгие годы. Факультет наш всегда отличался хорошей дисциплиной, активностью, трудолюбием. В этом заслуга и деканов, таких как С. Т. Новиков и П. И. Нагорная. Сергей Трофимович был строг и очень требователен. Идеально составленное расписание занятий, никаких нарушений дисциплины ни студентами, ни преподавателями. Все замечает и на все реагирует. Помню, пришел ко мне на мое первое лабораторное занятие (только начинала работать на кафедре зоологии) Спросил, почему веду занятие на русском языке. На мое оправдание, что студентам так лучше, так как лекции Георгий Николаевич читает по-русски, Сергей Трофимович сказал, что Георгий Николаевич украинским языком не владеет, а я владею, и в украинском вузе нужно вести занятия на украинском. На следующее занятие пришел, и прошел, и проверил, проверил даже план занятий.

Полина Ивановна также была требовательной и принципиальной, но деликатной и чуткой. На факультете был порядок. Мы пришли в новый корпус. Я тогда была заместителем Полины Ивановны. Работа по переселению кафедр и деканата была так организована, что мы очень быстро и без всяких осложнений оказались на новом месте, в новом корпусе, быстро освоились, оборудовали аудитории, кабинеты, лаборатории.

Полина Ивановна любила представлять факультет на разных конференциях – республиканских, всесоюзных, которые устраивало Министерство просвещения Украины и СССР. Мы с ней побывали на республиканских конференциях в Сумах, Луцке и еще где-то, на всесоюзной конференции в Молдавии. Конференции посвящались разным вопросам работы пединституту – методике преподавания, воспитанию будущих учителей. Наш опыт всегда вызывал активное обсуждение и одобрялся. Это была, конечно, оценка нашей работы.

Работу нашего факультета и кафедры можно было оценить, пребывая на стажировках в других вузах. Я побывала в двух университетах – Киевском и Московском. В Киевском нечего было заимствовать, их кафедра зоологии заинтересовалась нашим

опытом проведения лабораторных занятий и попросили образцы рабочих тетрадей, которые использовались у нас. В МГУ тоже ничего ценного не увидела. Та же, что и у нас, материальная база. Мы прекрасно снабжались специальным учреждением, там был весь необходимый для занятий материал. А вот лекции производили разное впечатление. Одни преподаватели (как правило это профессора) читали интересно, эмоционально, но в то же время было странно и неприятно слушать известного ученого, который стоял за кафедрой, рассуждал о том, что можно прочитать в учебниках, и ничего нового и никакой связи с аудиторией. Он сам по себе, студенты сами по себе, многие вообще не слушают, читают, занимаются своим делом. Мы такого себе не позволяли. Материал в учебниках стареет, необходимо постоянно пользоваться периодикой, не выпускать из рук разные журналы, наполнять лекцию новыми сведениями. Лекция должна быть интересной, а студенты воспринимать её активно – думать, делать выводы. Мне было очень приятно то, что мои лекции студенты не пропускали,

даже если была 3-я пара в субботу, а если кому-либо нельзя было быть на лекции, ему писали под копирку, конспектируя лекцию. Это, конечно, была хорошая оценка – работа наших выпускников. Целая армия школьных учителей, и учителей хороших, много руководителей органов образования, работников научно-исследовательских институтов, преподавателей вузов. Один только пример: Леонид Иванович Рековец. В институте не отличник, но студент старательный. Трудовой путь начал лаборантом нашей кафедры, по рекомендации Инессы Витальевны Марисовой работал в институте зоологии. Защитил кандидатскую и докторскую диссертации, и сейчас профессор Вроцлавского университета в Польше. А Лев Сергеевич Балашов, а Инна Михайловна Солдатова, а мой внук – доктор наук! Так это было, так получилось. Бабушка ни о чём не жалеет, наоборот радуется, что много работала и какую-то пользу людям принесла.

Т.Д. Пинчук, доцент, кандидат педагогических наук, бывший преподаватель кафедры педагогики

Профком студентів інформує

Ми пропонуємо тобі варіанти крутого відпочинку, адже з профкомом ти зможеш ще і заощадити!!!

Для оформлення путівок при собі необхідно мати:

1. Студентський квиток;
2. Профспілковий квиток;
3. Оригінал або ксерокопію паспорту;
4. Оригінал або ксерокопію ідентифікаційного коду;
5. Оплату.

Оздоровчо-спортивна база відпочинку «ЧОРНОМОРКА»

Розташування: База відпочинку «Чорноморка» розташована на березі Чорного моря в мальовничому куточку Одеси – селищі Савінйон з чудовим пляжним комплексом.

Зручна транспортна інфраструктура.

Унікальне поєднання морського і степового повітря і велика зелена територія створюють незабутні умови для відпочинку та оздоровлення.

Проживання: Відпочиваючі розміщуються у 5-ти поверховому панельному корпусі у 2-, 3-, 4-місних номерах з видом на море або на парк.

Харчування: 3-разове, комплексне в загальній їдальні на базі відпочинку.

Інфраструктура: На базі відпочинку є: Wi-Fi, спортивний майданчик зі спорт знаряддями, територія для прогулянок з парковою ділянкою, майданчик для гри у міні-футбол, баскетбол та волейбол, парковка для автомобілів відпочиваючих, дискотека з танцювальним майданчиком, павільйони для гри у настільний теніс, шахи, шашки, кафе, мангали для шашлику зі столиками, окремий банний корпус, бібліотека, медпункт.

Поруч з базою у селищі Савінйон -1 є магазини, нічні клуби, кафе, пляжі тощо. Автобусна зупинка за 200 м. від бази.

Пляж: Власний пісчаний пляж з тентами знаходиться за 100 метрів від бази відпочинку. Для бажаючих більш комфортного відпочинку недалеко знаходиться пляжна вір-зона селища «Савінйон-1»(платні послуги).

Графіки заїздів:

1. 08.06–19.06
2. 22.06–03.07

3. 06.07–17.07

4. 20.07–31.07

5. 03.08–14.08

6. 17.08–28.08

7. **або можна обрати будь-яку кількість днів відпочинку та вільний графік заїзду-виїзду, що буде зручний саме для Вас**

Вартість відпочинку:

у 4-місному номері – **285** грн/доба,

у 3-місному номері – **295** грн/доба,

у 2-місному номері – **300** грн/доба.

У вартість відпочинку входить: проживання, 3-разове харчування, користування всіма спортмайданчиками та інфраструктурою на базі, користування власним пляжем.

За додатковою інформацією та замовленням відпочинку звертайтеся до профкому студентів каб. 212 н.к.

СТОРІНКА «ТРАНСЛЯТОРА»

Два вірші в трьох перекладах

Цього разу «Сторінку «Транслятора» ми присвячуємо перекладам двох ліричних віршів двох знаменитих німецьких поетів, виконаних нашою колишньою випускницею і теперішньою студенткою третього курсу ф-ту іноземних мов. Це – вірш Ф. Шиллера «Das Mädchen» та вірш Г. Гейне «Lorelei». Існує близько двадцяти друкованих варіантів перекладу «Лорелеї» (або Льорелай) Г. Гейне, у тому числі здійснених видатними українськими поетами-перекладачами. Але студентських перекладів ми ще не бачили. Та от наша рідна «Альма Матер» люб'язно надає нам таку можливість. Для порівняння ми наводимо й переклад «Льорелай», виконаний українським перекладачем-класиком Ігорем Качуровським. То ж читайте, порівнюйте і надсилайте відгуки та критичні зауваження в редакцію «Альма Матері».

І.К. Харитонов, керівник перекладацької студії факультету іноземних мов

F. Schiller
(1759–1805)

DAS MÄDCHEN

*In einem Tal, bei armen Hirten.
Erschien mit jedem jungen Jahr
sobald die ersten Lerchen, schwirrten
ein Mädchen, schön und wunderbar.*

*Sie war nicht in dem Tahl geboren.
man wußte nicht, woher sie kam;
und schnell war ihre Spur verloren,
Sobald das Mädchen Abschied nahm.*

*Sie brachte blumen mit, und Früchte,
gereift auf einer andern Flur,
in einem andern Sonnenlichte,
in einer glücklichen Natur.*

*Und teilte jedem eine Gabe,
dem Früchte, jenem – Blumen aus;
der Jüngling und der Greis am Stabe,
ein jeder ging beschenkt nach Haus.*

*Willkommen waren alle Gäste,
Doch nahte sich ein liebend Paar –
dem reichte sie der Gaben beste,
der Blumen allerschönste dar.*

Ф. Шиллер
ДІВА В ЧУЖИНІ

В однім краю, в одній долині,
Де бідний хлопець вівці пас,
Із першим жайвором у небі
З'являлась дівчина щораз.

Була красуня нетутешня,
Про дім її ніхто не знав,
І після чемного прощання
Одразу слід її зникав.

З собою ця прекрасна фея
Щовесни квіти всім несла
І фрукти, виплекані сонцем, –
Красу, що десь, не в нас зросла.

Дарунки людям роздавала, –
Всі фрукти й квіти, що несла,
Дитини й старця не минала
Красуня-дівчина – весна.

Всі гості дівчині раділи,
А особливо – молоді.
Для них були дари – найкращі,
Найліпші квіти на землі.

Переклала Світлана Кисіль
(Підтереба), випускниця ф-ту
іноземних мов 1988 року

H. Heine
(1797–1856)

LORELEI

*Ich weiß nicht, was soll es bedeuten,
Dass ich so traurig bin,
ein Märchen aus alten Zeiten
das kommt mir nicht aus dem Sinn.*

*Die Luft ist kühl und es dunkelt,
und ruhig fließt der Rhein,
der Gipfel des Berges funkelt
im Abendsonnenschein.*

*Die schönste Jungfrau sitzet
Dort oben wunderbar,
ihr goldnes Geschmeide blitzet
sie kämmt ihr goldenes Haar.*

*Sie kämmt es mit goldenem Kamme
und singt ein Lied dabei,
das hat eine wundersame,
gewaltige Melodei.*

*Den Schiffer im kleinen Schiffe
Ergreift es mit wildem Weh,
er schaut nicht die Felsenriffe,
er schaut nur hinauf in die Höh.*

*Ich glaube, die Wellen verschlingen
am Ende Schiffer und Kahn;
und das hat mit ihrem Singen
die Lorelei getan.*

Г. Гейне
ЛОРЕЛЕЙ

Не знаю, що це означає:
Сумом сповнені дні,
Бо казка одна проймає,
Не йде з голови мені....

Холодно, вже вечоріє,
Рейн тече в самоті,
Пасмо гірське пломеніє
Сяєвом у висоті.

Сидить там на скелі дівчина
Розчісує косу й співа,
І пісня чудова лине,
Й могутні її слова.

Рибалку в човні малому
Раптово біль охопив;
Рифів не бачить, бо вгору
На скелю він погляд підвів.

Я знаю: рибалка і човен
В тіх хвилях зникнуть з очей:
То співом, що суму повен,
Погубить його Лорелей.

*Переклала Анастасія Багмут, ф-т іноз.
мов НДУ, 3-й курс, жовтень 2014*

Гайнріх Гайне
ЛЬОРЕЛЯЙ

Не знаю, в чому причина,
Чому я сумую так,
Та казка одна старовинна
Не йде мені з думок ніяк.

Повітря вже свіже. Темніє.
І Райн повільно тече.
І тільки заграва ясніє
На скельних шпильях іще.

Там високо гарна панна –
Чудесна сидить краса:
Коштовність оздоб несказанна,
І гребінь зі золота, й коса.

Розчісує косу предивну
І пісню співає вона,
І має силу чарівну
Мелодія та гвалтівна.

Плавця у човні малому
Охоплює дикий біль:
Забувши про рифи при тому,
Він дивиться вгору відтіль.

Міркую, що хвиля затого
Ковтне човна і плавця:
Співанням накоїть такого
Тепер Льорелей оця.

Переклав Ігор Качуровський.

НА ВАШУ КНИЖКОВУ ПОЛИЦЮ

Перекладацькі передзвони

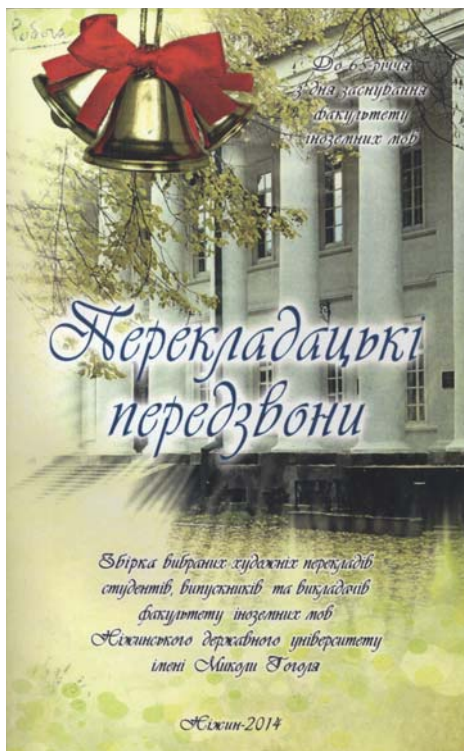
У жінці минулого року факультет іноземних мов за власні ресурси видав збірку вибраних художніх перекладів студентів, випускників та викладачів факультету («Перекладацькі передзвони». – Ніжин: Міланік, 2014. – 160 с.) тиражем 200 примірників. Збірка присвячена 65-річчю з дня заснування факультету і містить переклади поетичних і прозових творів європейських та американських поетів і письменників (В. Шекспіра, Дж. Байрона, Р. Бернза, Е. По, Е. Дікінсон, Ф. Шиллера, П. Верлена, В.С. Моєма та ін. Також наводяться шість перекладів з творів Т. Шевченка, Лесі Українки, Ліни Костенко, М. Лермонтова). У доданий широкому розділі «Примітки» наводяться (для порівняння) переклади тих самих віршів, але виконані знаменитими українськими поетами-перекладачами або ж викладачами факультету.

Це починання факультету іноземних мов зацікавило виконуючого обов'язки головного редактора всеукраїнської

газети «Літературна Україна» С.І. Бондаренка. Він навіть обіцяв написати про цей почин в одному з найближчих випусків своєї газети.

Викладачі та студенти факультету здійснили ще одне сміливе починання: вони підготували до друку новаторський колективний навчальний посібник до теоретичних курсів історії англійської мови, теоретичної граматики, лексикології і стилістики («Theoretical Courses in Verses»). У ньому студенти і викладачі факультету у легкій, віршованій, часто жартівливій формі висвітлюють чимало теоретичних положень і проблем теоретичних курсів, що, без сумніву, підвищить зацікавленість студентів у цих навчальних предметах, полегшить і підвищить рівень їх засвоєння. В Україні подібний посібник, напевно, ще ніде не видавався. То ж студенти молодших курсів факультету отримають істотну допомогу під час вивчення цих предметів на старших курсах. Було б гарно, якби викладачі теоретичних курсів інших факультетів підтримали цікаву ініціативу факультету іноземних мов!

**Харитонов І.К., доцент
кафедри германської філології
НДУ імені Миколи Гоголя.**

Чуттєво, зворушливо, стильно

Всі ми кожного року з нетерпінням чекаємо мюзиклу танцювальної студії «Бурлеск», які щоразу чіпляють за живе з новою силою. Не став виключенням і цей, який розповідає про непереможну силу кохання, яке головні герої проносять через життя усупереч усім обставинам. Герої знайомляться в дитинстві та відразу закохуються, проходять роки та кохання живе в їхніх серцях. Але стається непередбачуване – хлопець потрапляє в аварію і помирає, але потрапляє в рай; дівчина не знаходить в собі сил жити далі без коханого та вирішує накласти на себе руки, але потрапляє до пекла. Але кохання цих двох виявляється настільки сильним, що Янгол дозволяє хлопцю забрати свою кохану та повернути все назад.

Усі добре знають, що учасники студії не є професійними хореографами, але хіба це найважливіше у мистецтві? Звісно, ні, найважливіше у цій справі зачепити глядача за живе та зуміти оголити всі свої по-

чуття перед глядачем, пропустити її через власне нутро. Артисти не були заховані за пишними костюмами чи масштабними декораціями і це дало змогу відчувати основне – оголені на сцені душі. Хореографію та саму історію мюзиклу можна описати словами «чуттєво», «яскраво», «зворушливо», «стильно». Дуже глибока постановка, яка далеко виходить за рамки звичайної любовної історії, неможливо було не пережити за героїв разом із ними.

Загалом, можна сказати, що глядач пішов із зали задоволеним. Про вдалий виступ безліч позитивних відгуків одразу після виступу, коментарів у соціальних мережах та більше їх можна було почути навіть у громадському транспорті.

Тому хочеться побажати студії безперервного розвитку, творчого натхнення та залишатись такими ж чуттєвими!

Шпитяк Дарина, студентка 5-го курсу факультету психології та соціальної роботи

ДУМКА СТУДЕНТА

Ми поцікавилися у наших випускників, які спогади залишив ВУЗ у їхніх серцях

Я буду берегти спогади про викладачів, які готові завжди подати руку студенту, який спіткнувся, про величні стіни, які беруть тайни ось уже сотні років. Я замап'ятаю атмосферу невимуженості, яка панувала навколо кожного, хто шукав свій шлях у світі, створеному університетом. Я буду вдячна кожному, хто був частинкою цього світу. Я пронесу ці спогади через роки життя, життя, яке чекає мене за порогом цієї будівлі.

Яна Сковерська

Студентські роки – найкраща пора в житті кожної людини. Університет дав нам дуже багато, не лише знання. За чотири роки було все – і хороше, і погане... Але НДУ залишиться в моєму серці назавжди. Філфак теж.

Сабіна Сеїдова

Дякую тим людям, які з'явилися у моєму студентському житті. Яким би важким не було навчання, завжди були такі моменти, які згадуєш з теплотою в серці. Дякую всім тим, хто йшов тернистим шляхом разом зі мною ці 4 роки. Та найбільше дякую хочу сказати сіячам вічного, доброго, мудрого... Дякую!

Наташа Воробійовська

ALMA MATER

Засновник – колектив Ніжинського державного університету імені Миколи Гоголя

Газета виходить українською мовою раз на місяць окрім липня і серпня. Обсяг 2 друк. аркуші. Тираж 900 примірників. Свідцтво про державну реєстрацію ЧГ 442-91ПР

РЕДАКЦІЙНА РАДА

Голова редакційної ради – Олександр Забарний

Редактор: Анна Лебедева
Члени ради: Григорій Самойленко, Віталіна Скороход, Анна Парубець, Роман Приходько, Олександра Порада

АДРЕСА РЕДАКЦІЇ: 16602, м. Ніжин Чернігівської обл., вул. Кропив'янського, 2, університет, новий корпус, кімната № 213, внутрішній телефон 10-39, email: almandu1982@gmail.com

Комп'ютерна верстка, набір та макетування: Анна Лебедева
Коректор: Анна Парубець
Віддруковано у Видавництві НДУ імені М. Гоголя
Замовлення №47

* Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. * За точність викладення фактів відповідає автор.

* Редакції надано право редагувати й скорочувати матеріали. * При передрукуванні матеріалів обов'язково посилатися на газету "ALMA MATER"